Harmadik üzenet

Jézus – a Király-Megmentő Istentől kapott neve –
és
Immánuel – a Király-Megmentő ember által hívott neve

Igeolvasmány: Mt 1,21. 23; 18,20; 28,20

I. „Szül pedig fiat és nevezd annak nevét Jézusnak, mert Ő menti meg az Ő népét annak bűneitől" – Mt 1,21 [angol ford. alapján]:

A. *Jézus* a *Józsué* héber név görög megfelelője, amely azt jelenti, hogy „Jehova, a Megmentő" vagy „Jehova megmentése"; Jézus nem más, mint a Megmentőnkké és a megmentésünkké váló Jehova – Róm 10,12-13; 5,10; vö. Fil 1,19.

B. A Jézus név magában foglalja a Jehova nevet, amelynek jelentése „Vagyok, Aki Vagyok", jelezve, hogy Jehova az Önmagától létező és örökké létező örökkévaló Személy, az a Személy, aki volt a múltban, aki van a jelenben, és aki lesz a jövőben örökké – 2Móz 3,14; Jel 1,4:

1. Jehova az egyedüli Személy, aki van, és aki Önmagán kívül semmi mástól nem függ; gyakorolnunk kell a hit szellemét bennünk, hogy higgyük, „Ő van", és mi „nem" vagyunk; Ő az egyedüli Személy, az Egyedülálló, mindenben, és mi semmi vagyunk – Héb 11,6.
2. Mint a Vagyok Ő a mindent tartalmazó Személy, minden pozitív dolognak és minden olyan dolognak a valósága, amire a népének szüksége van – Jn 6,35; 8,12; 10,14; 11,25; 14,6.
3. Mondhatjuk, hogy nekünk, hívőknek, van egy olyan aláírt csekkünk, amelyen az összegnek szánt hely üresen maradt, és ráírhatjuk, amire szükségünk van; amire szükségünk van, Jézus az, mint példásul világosság, élet, erő, bölcsesség, szentség vagy igazságosság; minden, amire szükségünk van, megtalálható Jézus nevében.

C. Jézus a Józsuénk, a Személy, aki nyugalomba visz minket, amely nyugalom Önmaga mint a jó föld a számunkra – Héb 4,8; Mt 11,28-29.

D. Az Úr neve, az Ő személye: a mindent tartalmazó összetett Szellem – Én 1,3; 2Móz 30,23-30; Fil 1,19.

E. Jézus neve minden név felett való – 2,9-10:

1. Jézus neve arra való, hogy higgyünk belé – Jn 1,12.
2. Jézus neve arra való, hogy bemerítkezzünk belé – Csel 8,16; 19,5.
3. Jézus neve arra való, hogy megmentést nyerjünk – 4,12.
4. Jézus neve arra való, hogy meggyógyuljunk – 3,6; 4,10.
5. Jézus neve arra való, hogy megmosásban, megszentelésben és megigazításban részesüljünk – 1Kor 6,11.
6. Jézus neve arra való, hogy hívjuk – Róm 10,13; 1Kor 1,2; Csel 9,14; 1Móz 4,26.
7. A Szellem a mennyei levegő, hogy belélegezzük; azáltal, hogy gyakoroljuk a szellemünket, hogy az Úr nevét hívjuk, belélegezzük a Szellemet, és ezáltal megkapjuk a Szellemet – Jn 20,22; Gal 3,2; 1Thessz 5,17; JerSir 3,55-56; 255. ének.

F. Az Úr neve hívásának célja:

1. Megmentést nyerni – Róm 10,13.
2. Megmenekülni szorultságtól, bajtól, bánattól és fájdalomtól – Zsolt 18,6; 118,5; 86,7; 50,15; 81,7; 116,3-4.
3. Részt venni az Úr szerető kedvességében, az Ő irgalmában – 86,5.
4. Részese lenni az Úr megmentésének – 116,2. 4. 13. 17.
5. Megkapni a Szellemet – Csel 2,17. 21.
6. Inni a szellemi vizet és enni a szellemi eledelt megelégedésért – Ésa 55,1-2. 6.
7. Élvezni az Úr gazdagságát – Róm 10,12; 1Kor 12,3b; 5Móz 4,7; Zsolt 145,18.
8. Felserkenteni magunkat – Ésa 64,7.
9. Jézus neve arra való, hogy imádkozzunk benne – Jn 14,13-14; 15,16; 16,24.

10. Jézus neve arra való, hogy egybegyűljünk belé – Mt 18,20.
11. Jézus neve arra való, hogy démonokat űzzünk ki – Csel 16,18.
12. Jézus neve arra való, hogy bátorsággal szóljunk benne – 9,27.

G. A Sátán gyűlöli Jézus nevét:
1. A Sátán felhasználja az embereket, hogy támadják Jézus nevét – vö. 26,9.
2. A vallásosak támadták Jézus nevét – megtiltották a hívőknek, hogy abban a névben prédikáljanak vagy tanítsanak – 4,17-18; 5,40.
3. Amikor az apostolokat üldözték, ők örültek, hogy méltóvá tétettek arra, hogy gyalázattal illettessenek Jézus nevéért – 41. vers; 15,26.

H. Az Úr Jézus dicsérte a győzteseket Filadelfiában, mert nem tagadták meg az Ő nevét – Jel 3,8:
1. A helyreállt gyülekezet az Úr Jézus Krisztus nevén kívül minden más nevet elhagyott – teljes mértékben az Úrhoz tartozott.
2. A gyülekezetet elnevezni az Úrén kívül bármi más név felvétele által: szellemi paráználkodás; a gyülekezetnek, mint egy Krisztussal eljegyzett tiszta szűznek (2Kor 11,2), a Férjéén kívül nem szabadna más névvel rendelkeznie.

II. „Ímé, a szűz fogan méhében és szül fiat, és annak nevét Immánuelnek nevezik, ami azt jelenti: Velünk az Isten" – Mt 1,23:

A. Jézus volt a Király-Megmentő Istentől kapott neve, míg Immánuel volt a Király-Megmentő ember által hívott neve – 23. vers.

B. Máté evangéliuma Immánuelről szól – Istenről, aki testet öltött, hogy velünk legyen – 21-23. vers.

C. Immánuel mindent tartalmazó – Fil 1,19:
1. Ő először a Megmentőnk (Lk 2,11), utána a Megváltónk (Jn 1,29; Róm 3,24), utána a Megelevenítőnk (1Kor 15,45b), és utána a mindent tartalmazó, bennünk lakozó Szellem (Jn 14,16-20; Róm 8,9-11).
2. Igazából az egész Újtestamentum tartalma egy Immánuel (Mt 1,23; 18,20; 28,20; Jel 21,3), és az összes hívő Krisztusban, mint Krisztus tagjai, része ennek a nagy Immánuelnek, a testületi Krisztusnak (1Kor 12,12; Kol 3,10-11).

D. A gyakorlati Immánuel a valóság Szelleme mint a kiteljesedett Háromegy Isten jelenléte a szellemünkben; az Ő jelenléte mindig velünk van a szellemünkben, nemcsak napról napra, hanem pillanatról pillanatra is – Jn 1,14; 14,16-20; 1Kor 15,45b; 2Tim 4,22:
1. Ő velünk van az összejöveteleinken – Mt 18,20.
2. Ő velünk van minden napon – 28,20.
3. Ő velünk van a szellemünkben – 2Tim 4,22:
   a. Ma a szellemünk Immánuel földje – Ésa 8,7-8.
   b. Mivel Isten velünk van, az ellenség soha nem foglalhatja el Immánuel földjét – 10. vers; vö. 1Jn 5,4; Jn 3,6.
4. Élvezhetjük a Háromegy Isten jelenlétét annak során, hogy egybegyűlünk az Ő szent Igéjének tanításáért – Mt 18,20; 28,20; Zsolt 119,30; Csel 6,4.
5. Kegyelmet és békességet élvezünk a Szellemnek mint a Háromegy Isten jelenlétének révén – Gal 6,18; Csel 9,31.
6. A Szellem vezetése és bizonyságtétele az Ő jelenlétét jelenti – Róm 8,14. 16.
7. Élvezzük a Háromegy Isten kitöltését az Ő jelenlétének mint a Szellemnek révén – 2Kor 13,13.

E. Ahhoz, hogy Krisztussal mint Immánuellel éljünk, az Ő isteni jelenlétében kell lennünk, amely jelenlét a megelevenítő Szellem mint a Háromegy Isten kiteljesedése – Gal 5,25:
1. Amikor Krisztussal élünk, akkor az azt jelenti, hogy mi még mindig élünk, de nem egyedül saját magunk által, hanem Krisztus által, aki bennünk és velünk él Immánuelként; a Háromegy Isten nem végezheti el rajtunk kívül a szándékát, ami arra irányul, hogy Önmagát kitöltse a lényünkbe; ezért annak, hogy Ő velünk van, benső dolognak kell lennie – 2,20.

2. Immánuel az életünk és személyünk, és mi az Ő szerve vagyunk, egy személyként együtt élve Vele; a győzelmünk Immánueltől, Jézus jelenlététől, függ.
3. Ha miénk az Úr jelenléte, van bölcsességünk, éleslátásunk, előrelátásunk és dolgokat illető belső ismeretünk; az Úr jelenléte minden a számunkra – 2Kor 2,10; 4,6-7; Gal 5,25; 1Móz 5,22-24; Héb 11,5-6.

F. Ha bele akarunk lépni, birtokba akarjuk venni és élvezni akarjuk a mindent tartalmazó Krisztust mint a jó föld valóságát, akkor ezt az Úr jelenléte által kell megtennünk; az Úr megígérte Mózesnek, „A jelenlétem veletek fog menni, és nyugalmat fogok adni nektek" (2Móz 33,14 [angol ford. alapján]); Isten jelenléte az Ő útja, a „térkép", amely megmutatja a népének az utat, amin járniuk kéne:
1. Annak érdekében, hogy teljesen elnyerjük és birtokba vegyük Krisztust mint a mindent tartalmazó jó földet Isten épületéért, ragaszkodnunk kell ahhoz az alapelvhez, hogy Isten jelenléte a kritérium minden kérdéshez; független attól, hogy mit teszünk, figyelmet kell fordítanunk arra, hogy vajon rendelkezünk-e Isten jelenlétével vagy nem; ha a miénk Isten jelenléte, mindenünk megvan; de ha elveszítjük Isten jelenlétét, mindent elveszítünk – Mt 1,23; 2Tim 4,22; Gal 6,18; Zsolt 27,4. 8; 51,11.
2. Az Úr jelenléte, az Úr mosolya, jelenti a vezérelvet; meg kell tanulnunk, hogy az Úr közvetlen, első kézből való jelenléte tartson meg, uraljon, vezéreljen és vezessen minket – 27,8; 80,3. 7. 17-19.
3. Egy érett élet uralkodási szempontjának képviselőjeként József élvezte az Úr jelenlétét és azzal együtt az Úr hatalmát, jólétét és áldását – 1Móz 39,2-5. 21; Csel 7,9.
4. Mózes Isten szívéhez nagyon közel álló és Isten szíve szerinti személy volt; így teljes mértékben az övé volt Isten jelenléte – 2Móz 33,11.
5. Pál apostol olyan személy volt, aki Krisztus jelenlétében élt és cselekedett az Ő egész személyének az Ő szemeiben kifejeződő tükre szerint – 2Kor 2,10.
6. „A fiatalságomban különféle módokat tanítottak nekem arra, hogy győzzek, győzedelmes legyek, szent legyek, és szellemi legyek. Azonban ezek közül a módok közül egy sem működött. [...] Az Úr jelenlétén kívül semmi sem működik. Az, hogy Ő velünk van, mindent jelent" – *Life-study of Joshua,* 2. kiadás, 50. oldal.

G. Az egész Újtestamentum egy Immánuel, és mi most része vagyunk ennek a nagy Immánuelnek, ami ki fog teljesedni az Új Jeruzsálemben az új mennyben és új földön az örökkévalóságig; az Újtestamentum egy Isten-emberrel kezdődik, aki „Isten velünk", és egy nagy Isten-emberrel végződik, az Új Jeruzsálemmel, amely „Jehova Ott Van" – Mt 1,23; 1Kor 6,17; Csel 9,4; 1Tim 3,15-16; Jel 21,3. 22; Ezék 48,35 [angol ford. alapján].

© 2025 Living Stream Ministry